ãt paucoſ dies q̃ȝ morerer̃ cũ q̃dã
mulier quodã flagitioſiſſimũ pc̃cȝ
ↄmiſiſſet ⁊ nulli vnq̃ȝ ↄfiteri aude
ret. Dixit ſc̃us iohẽs vt illud ſcribe
ret eo ꝙ ſcribere ſciebat ⁊ ſigillatũ
ei afferret ⁊ ipſe pro ea oraret Cui
illa aſſenſit. ⁊ pc̃c̃m ſcribẽs diligen
ter ſigillauit ⁊ btõ iohãni tradidit
Sed poſt paucos dies beat⁹ iohã
nes infirmatus in dñõ requieuit. Il
la vt audiuit illũ defunctuȝ ſe vitu
peratã ⁊ ↄfuſaȝ putauit credẽs ꝙ
ſcriptum alicui dimiſiſſet. et ad ma
nus alicui⁹ deueniſſet Ad tumulũ
igitur iohãnis acceſſit ⁊ ibi vberri
me flẽs clamabat dicẽs heu heu
putans ↄfuſiõem vitare. cõfuſio õ
nibus facta ſũ Cunq̃ȝ amariſſime
fleret et beatũ iohãnem rogaẽt vt
ſibi oſtenderet vbi naȝ ſcriptũ ſuũ
dimiſiſſet Ecce beatus iohannes i
habitu pontificali de tumulo pro/
ceſſit duobus ep̃is qui ſecuȝ q̃eſce
bant. hincinde vallat⁹ dicens mu/
lieri Cur nos tantuȝ infeſtas ⁊ me
⁊ ſanctos iſtos qui mecũ ſunt quie
ſcere non ꝑmittis ! Ecce ſtole nr̃e
lacrimis tuis omnes madefacte ſc̃
Porrexit q̃ȝ ſibi ſcriptũ ſuũ ſigilla
tum vt prius fuerat dicens ei . Vi
de ſigillum hoc. ⁊ aperi ſcriptũ tu
um ⁊ lege Q̃d illa aperiens. pc̃c̃m
ſuũ omnino deletũ inuenit ⁊ ibi ta
liter ſcriptum reꝑperit Propter io
hãnẽ ſeruũ meũ. deletũ eſt peccatũ
tuũ Sic q̃ȝ illa imenſas gr̃as deo
retulit. et beatus iohãnes cũ aliꝭ
duobus ep̃is in monumẽtũ rediȷ̃t
Claruit circa annos dñi ſexingen/
teſimũ v. tempe foce imperatoris.

¶ De nomine.

Conuerſio dr̃ a ↄuertor ẽ ei
ↄuerti. i. ſil̃ ↄuerti. i. a pc̃cĩſ
et mal̃ verti Jlle nõ ↄuerti
tur qui vnũ peccatum ↄfiter̃ ſacer
doti ⁊ aliud celat Dicta eſt ergo ↄ
uerſio quia paul⁹ ea die ↄuerſ⁹ fuit
ad fidẽ. vicꝭs dimiſſis Qualr̃ pau
lus dictus ſit in ſequenti dicem⁹

De ↄuerſione ſancti pauli

Conuerſio ſc̃i pauli ap̃li fc̃a
eſt eodẽ ãno quo xp̃s paſ/
ſus ẽ. ⁊ ſtephan⁹ lapidat⁹
anno non naturali. ſed emergenti
Nam xp̃s octauo kl̃as apr̃l paſ
ſus eſt Stephan⁹ ꝟo eodẽ ãno iij.
die auguſti paſſus ⁊ lapidat⁹ eſt.
Paul⁹ ꝟo viij. kl̃as februarij con
uerſus eſt Quare autẽ ↄuerſio ei⁹
potius q̃ȝ alioꝝ ſanctoꝝ celebrar̃
triplex ſolȝ ratio aſſignari Primo
ꝓpter exemplũ vt null⁹ q̃ȝtũcunq̃ȝ
ſit peccator deſperet de venia. q̃n
tũ in culpa talẽ poſtmodũ ↄſpicit
fuiſſe in gr̃a. Secũdo ꝓpter gaudi
um Sic eni eccl̃ia magnã triſtitiaȝ
habuit in eius ꝑſecutiõe. ita maxi/
mã leticiã habuit de eius ↄuerſiõe
Tercio ꝓpter miraculũ q̃d dñs in
eo oſtendit duȝ de ſeuiſſimo ꝑſecu
tore fecit fideliſſimũ p̃dicatorẽ Ei⁹
ei ↄuerſio fuit miraculoſa ratione
efficientis diſponẽtis ⁊ pacientis
Rõe efficiẽtis. i. xp̃i q̃ ei⁹ ↄuerſiõeȝ
fecit Ibi eni oñdit ſuam mirabileȝ
potentiam in hoc ꝙ ei dixit Durũ
eſt tibi contra ſtimulum calcitrare
et in hoc ꝙ ipſum tam ſubito

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſmutauit Und ↄtinuo imutatꝰ rñ
dit domine quid me vis facē. Au
guſtinꝰ ſup hoc verbū Occiſꝰ agnꝰ
a lupis. fecit agnos de lupis. Iaʒ
parat ſe ad obediēdū qui prius ſe
uiebat ad ꝑſequendū Secundo o
ſtendit in hoc ſuā mirabilē ſapien
tiam Mirabilis eni ſapiētia fuit in
hoc ꝙ ipſum a timore ſuperbie de
iecit offerendo infima hūilitatis ñ
ſublimia maieſtatis Ego inqͭt ſuʒ
ieſus nazarenꝰ rex iudeorū Gloſa
Non deū nec dei filium ſe vocat.
ſed humilitati. mee inquit infirma
ſuſcipe. ⁊ ſuperbie tue ſquamas d
pone Tercio ibi oſtendit ſuā mira
bilem clementiam quod notatur
ex hoc ꝙ ipſum exiſtentē in actu et
voluntate perſequēdi conuertit.
Licet enim haberet deformeʒ affe
ctū quia ſpirans minarum. ⁊c Per
uerſum conatum quia acceſſit ad
principem ſacerdotum ⁊c quaſi ſe
ingerens Pernicioſuʒ actuʒ. quia
ibat vt vinctos perduceret in ie. Et
ideo eius iter peſſimum erat Ipſū
cū miſericordia diuina cōuertit
Secūdo fuit miraculoſa cōuerſio
ratione diſponentis id eſt lucis. q̄
ipm ad ↄuerſionē diſpoſuit. Ipſa
eniʒ lux dicitur fuiſſe ſubita immē
ſa ⁊ celica Et ſubito inquit circū
fulſit id eſt circūquaqʒ fulſit eū lux
de celo. Paulus enim tria vicia i
ſe habebat Primuʒ erat audatia
Quod notatur in hoc ꝙ dicitur.
Acceſſit ad principem ſacerdotuʒ
Gloſa Non vocatus. ſed ſponte
ʒelo concitante eum Secundū vi
cium erat ſupbia Quod notatur

in hoc qđ dicitur ſpirans mi ⁊ ce
tera Tercium erat carnalis intel
ligentia quā ſcilicet in lege hēbat
Unde gloſa ſuper illud verbum.
Ego ſum ieſus ⁊ cetera Ego deꝰ
de celeſtibꝰ loquor quem mortuū
putas ſenſu iudaico. Ipſa igitur
lux diuina fuit ſubita vt audacem
terreret Fuit immenſa vt ſublimē
⁊ ſuperbum in ima humilitatis ꝓ
ſterneret Fuit celica. vt carnalē eiꝰ
intelligentiā in celeſtē mutaēt Uel
poteſt dici ꝙ iſtud diſponens fuit
in tribus ſcʒ in voce acclamāte in
luce fulgente i virtute potēte Ter
cio fuit miraculoſa ratione patien
tis id eſt ipius pauli in quo fcā eſt
ipſa cōuerſio In eo enim hec tria
miraculoſe exterius facta fuerunt
ſcilicet proſtratio obcecatio ⁊ tri
duana ieiunatio Eſt enim proſtra
tus vt erigaē quātuʒ ad depreſſū
affectum Auguſtinꝰ proſtratus ē
paulus vt cecareē Cecatus eſt vt
mutareē Mutatus eſt vt mittereē
Miſſus eſt vt pro veritate patere
tur Item Auguſtinꝰ Eliſus eſt
ſeuiens. et factus eſt credens Eli
ſus eſt lupus. et factus eſt agnus
Eliſus eſt perſecutor. et factus eſt
predicator Eliſus eſt filius perdi
tionis ⁊ factus eſt vas electionis
Eſt obcecatus vt illuſtrareē quā
tum ad tenebroſum intellectū Un
de ⁊ in illo triduo quo manſit ce
catus. dicitur ꝙ doctus fuit euan
gelium Non eniʒ accepit illud ab
homine neqʒ per hominem vt ipſe
teſtatur. ſed per reuelationem ieſu
chriſti Auguſtinus. Paulum dico

verū athletaꝝ xp̄i doctū ab illo vn
ctum de illo crucifixū qꝫ cū illo. glo
rioſū in illo Eſt in carne macerat⁹
vt ip̄a caro diſponatur ad bone o
perat iōis effectū Optime eni dein
ceps corpus ei⁹ ad oē opus bonū
diſpoſitū eſt Nam eſurire ⁊ abun/
dare ſciebat. Et vbiqꝫ et in oībus
inſtitutus erat. et oia aduerſa libē
ter ſufferebat Criſoſtom⁹ ſeculi ti/
rānos ⁊ populos ſpirātes furorē
velut q̄ſdam eſſe culices exiſtima/
bat Mortē vero atqꝫ cruciat⁹ ⁊ mil
le ſupplicia q̄i ludum putabat eſſe
pueroꝝ. Hec amplectebat̄ libēter
⁊ magis decorabat̄ cathena vin/
ctus q̄ꝫ dyademate coronat⁹. ac li
bēti⁹ recipiebat vulnera q̄ꝫ alij mu
nera Meliſta tria dicunt̄ fuiſſe i co
ꝯtra tria q̄ fuerūt in p̄mo parente
In ip̄o eni fuit ꝯtra deū erectio ⁊
econtra in paulo ad terrā ꝓſtratō
In ip̄o oculorū apercio ⁊ econtra
in paulo oculoꝝ obcecatio. In ip
ſo fuit mādu catio cibi vetiti. ⁊ ecō
tra in paulo abſtinentia cibi liciti.

De ſancta paula vidua

Paula fuit nobiliſſima ma/
trona romanorū cui⁹ vitā
beat⁹ ihero. ꝯpoſuit in hec
verba Si cūcta corpis mei mēbra
verterentur i linguas ⁊ omnes ar
tus humana voce r̄ſonarent nihil
dignum ſancte ac venerabilis pau
le virtutib⁹ dicerem Nobilis gene
re. ſed mlto nobilior ſanctitate ꝑpo
tens quondam diuicijs. ſed nunc
chriſti paupertate īſignior. Teſtor
et ieſum ⁊ ſanctos angelos eius.
ipſum qꝫ proprium angelū qui cu/
ſtos fuit ⁊ comes admirabilis fe/
mine me nihil i gratia nil dicē mo/
re laudantium Sed quod dicitur⁹
ſum pro teſtimonio. minus eſſe ei⁹
meritis Vult lector breuiter eius
ſcire virtutes Omnes ſuos paupe
res pauperior ip̄a dimiſit Et ſicut
inter multas gemmas. precioſa gē
ma micat ⁊ iubar ſolis paruos ig
niculos ſtellarum obruit ⁊ obſcu/
rat ita cunctorum virtutes ſua hu
militate ſuperauit. Minima qꝫ fuit
inter omnes vt omnium maior eēt
⁊ quanto plus ſe deiciebat tanto
magi. a chriſto ſublimabat̄ latebat
et non latebat fugiendo gloriam.
gloriam merebatur. que virtutem
quaſi vmbra ſequitur et appetito/
res ſuos deſerens appetit contem
ptores Hec cū quinqꝫ liberos edi
diſſet baſillam ſuper cuius morteꝫ
eam rome conſolatus ſuꝫ paulinā
qꝫ ſanctam et admirabilem virum
et prepoſitus rerum ſuarum. Pa
machium reliquit heredeꝫ ad quē
ſuper eius obitu paruum libellum
edidimus Euſtochium que nunc
in ſanctis locis ⁊ virginitatis ⁊ ec
cleſie monile precioſiſſimum eſt. ru
finam que immaturo funere pium
matris animum conſternauit. Et
thorocium poſtq̄ꝫ parere deſijt vt
intelligeres eam non ſeruire volu
iſſe officio coniugali ſed mariti de
ſiderio qui mares optabat

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf